

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și reprezentantul persoanei interesate ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, Lesnic Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 06 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Goroh Dumitru Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 25.07.2017-06.09.2017
2. instanța de apel: 20.09.2017-25.09.2017
3. instanța de recurs: 13.12.2017- 24.01.2018

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 06 septembrie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Goroh Dumitru Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Bostan Boris, în partea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral, a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării de la inculpat în beneficiul părții vătămate, a sumei de 3.000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru serviciile avocatului și 10.000 lei cu titlu de pagubă morală.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea procurorului, privind încasarea de la Goroh D. în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 16.570 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Goroh D. fiind deținător al permisului de conducere de categoria „A, B”, la data de 16 mai 2017, în jurul orei 14.30, aflându-se la volanul autovehiculului de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX și deplasându-se pe șos. Balcani din direcția com. Grătiești spre mun. Chișinău, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului

Circulației Rutiere, Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 și anume: prevederile pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor și prin acțiunile sale să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului”; prevederile pct. 10 alin. (1) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „persoana care conduce un vehicul trebuie: ...b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță, vehiculul pe drum...”; prevederile pct. 39 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”; prevederile pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. Drept urmare a încălcărilor enunțate mai sus, Goroh D. nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și schimbând direcția de mers, virând la stânga peste linia continuă, a comis tamponarea autovehiculului de model „Ford Tranzit” cu n/î XXXXX, condus de către Bostan Boris, care se deplasa din sens opus.

În consecință, în urma impactului, pasagerului minor din automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, Cheptănari Gheorghe, i-au fost provocate, conform raportului de expertiză judiciară nr. 1125/D din 01.06.2017, leziuni corporale ce se califică ca vătămare medie.

La fel, în urma impactului și pasagerei minore din automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, Goroh Adda, i-au fost provocate, conform raportului de expertiză judiciară nr. 1124/D din 01.06.2017, leziuni corporale ce se califică ca vătămare ușoară.

De asemenea, în urma impactului și pasagerei din automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, Carpova Victoria i-au fost provocate conform raportului de expertiză judiciară nr. 1068/D din 25.05.2017, leziuni corporale, ce se califică ca vătămare ușoară.

La fel, în urma impactului și pasagerului din automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, Țurcan Sergiu i-au fost provocate, conform raportului de expertiză judiciară nr. 1069/D din 24.05.2017, leziuni corporale ce se califică ca vătămare neînsemnată.

Totodată, în urma impactului conducătorului automobilul de model „Ford Tranzit”, cu n/î XXXXX, Bostan Boris, i-au fost provocate, conform raportului de expertiză judiciară nr. 1067/D din 03.07.2017, leziuni corporale ce se califică ca vătămare medie.

În același timp, în urma impactului și pasagerului din automobilul de model „Ford Tranzit”, cu n/î XXXXX, Florea Alexandru Xxxxx, conform raportului de expertiză judiciară nr. 1070/D din 22.05.2017, i-au fost provocate leziuni corporale sub formă de contuzia toracelui, ce nu se supune aprecierii medico-legale în conformitate cu prevederile p. 17 a Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, din motivul nespecificării prin ce se exprimă aceasta contuzie.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Goroh D. au fost calificate de drept de către instanța de judecată în baza art. 264 alin. (1) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate circulației rutiere și de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiu statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 16.570 lei, pentru efectuarea expertizelor medico-legale în privința părților vătămăte, precum și pentru păstrarea și transportarea corpurilor delict.

În motivarea apelului a invocat, că:

- obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, având în vedere că săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei penale, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, de asemenea obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță;

- instanța de apel urmează să pună în seama inculpatului cheltuielile de judecată suportate de către stat, în cauza penală de învinuire a lui Goroh D.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2017, a fost respinsă ca nefondată cererea de apel declarată și menținută hotărârea atacată.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, neconstatându-se temeieri de casare a sentinței. Totodată, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, încadrând just acțiunile inculpatului, Goroh D., în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că cheltuielile pentru efectuarea expertizelor medico-legale privind constatarea gravității vătămărilor corporale suportate de către părțile vătămăte, urmare a accidentului rutier produs din vina inculpatului, precum și pentru păstrarea și transportarea corpurilor delict, nu pot fi dispuse spre încasare

din contul inculpatului, Goroh D., de vreme ce norma de drept prevede clar și explicit că acestea se compensează din contul mijloacelor bugetului de stat, astfel fiind inadmisibilă încasarea cheltuielilor vizate din contul inculpatului.

Totodată, instanța de apel a remarcat și faptul, că nu au substrat factologic nici cerințele procurorului privind compensarea cheltuielilor legate de păstrarea automobilului de modelul „Ford Tranzit” cu n/î XXXXX, de vreme ce procurorul nici nu a specificat suma concretă de bani, ce urmează a fi achitată pentru păstrarea mijlocului de transport la parcare specială din str. Otovasca, 19 A, mun. Chișinău. În al doilea rând, cheltuielile solicitate de către procuror de a fi încasate din contul inculpatului, Goroh D., nu se încadrează în cele vizate de norma art. 227 Cod de procedură penală, o dată ce reținerea, transportarea și aflarea mijlocului de transport la parcare specializată a fost necesară în vederea constatării cu certitudine a tuturor împrejurărilor comiterii accidentului rutier, nemijlocit pentru efectuarea expertizelor, cât și alte acțiuni, adică aflarea mijlocului de transport la parcare specializată a fost datorată necesității examinării și efectuării urmăririi penale sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În situația descrisă, instanța de apel a reținut că cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în cazul nemijlocit nu sunt unele de natura de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente și suportate anume de către stat, motiv pentru care cerințele procurorului la acest capitol sunt pasibile respingerii.

La individualizarea și stabilirea categoriei și mărimii pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a stabilit că, în mod just prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost atras la răspundere penală, este căsătorit și are la întreținere doi copii minori, de circumstanțele cauzei ce atenuează ori agravează răspunderea, de atitudinea acestuia față de cele săvârșite, totodată ținând cont și de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a indicat, că este justă soluția primei instanțe de admitere a acțiunii civile în partea reparării cheltuielilor de asistență juridică, având în vedere că pătimitul, Bostan B., a prezentat în acest sens actele confirmative și anume bonul de plată nr. DAA 04132519 din 08.08.2017, prin care atestă achitarea de către Bostan B. în beneficiul CA „Andrei Belous”, suma de 3.000 lei, pentru acordarea asistenței juridice în cauza penală, conform contractului nr. 016 din 08.08.2017.

Totodată, instanța de apel a reținut că urmare a accidentului rutier comis din imprudența inculpatului, i-a fost cauzat un prejudiciu moral părții vătămate, quantumul căruia a fost apreciat corect de către prima instanță în sumă de 10.000 lei, sumă care ar fi capabilă să remedieze suferințele suportate de partea vătămată, având în vedere că suma de 30.000 lei este mult prea exagerată și neproporțională suferințelor morale suportate.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, prin care solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 16.570 lei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel a făcut referire la art. 143 alin. (1) pct. 1), 3), alin. (2) Cod de procedură penală, însă nu a luat în considerație faptul că în cadrul cauzei penale, de către stat au fost suportate cheltuieli financiare la efectuarea expertizelor judiciare, în mărime de 16.570 lei, care urmau a fi încasate de la inculpat în folosul statului, potrivit art. 227-229 Cod de procedură penală, iar instanța contrar prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod de procedură penală, nu a dispus acest fapt;

- în situația când art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează direct, că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor de a respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată.

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Reprezentantul persoanei interesate ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, Lesnic Vasile, care solicită încasarea din contul inculpatului sau din contul statului a cheltuielilor judiciare legate de păstrarea corpurilor delict, automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX (67 zile) și automobilului de model „Ford Tranzit” cu n/î XXXXX (185 zile), în sumă de 52.900 lei.

În motivarea recursului invocă:

- la data de 13 iulie 2017, prin ordonanța organului de urmărire penală din 11.07.2017, automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, a fost eliberat proprietarului Cucu A., ultima fiind obligată să păstreze ulterior corpul delict vizat din cont propriu, însă termenul de păstrare a acestuia la parcare specială a constituit 67 de zile;

- după ce la data de 08.11.2017, lui Bostan B., care figurează în calitate de parte vătămată, i-a fost eliberat titlul executoriu, el a solicitat și a primit automobilul său, astfel corpul delict - automobilul de model „Ford Tranzit” cu n/î XXXXX, a staționat la parcare specializată în decurs de 185 zile, iar la eliberarea automobilului nici de la Bostan B. și nici de la Cucu A. nu s-a perceput plata pentru parcare;

- de la 08.05.2017 până la 13.07.2017 și respectiv până la 08.11.2017, ICAP „COOPALIMENTARA” a UCCC a suportat toate cheltuielile legate de păstrarea corpurilor delict vizate, iar în total creanța acesteia cu statut de cheltuieli judiciare pentru păstrarea corpurilor delict: automobilului de model „Ford Tranzit” cu n/î - XXXXX și a automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, constituie 52.900 lei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

7.1 Cu referire la recursul declarat de către procuror

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului declarat de către procuror, titularul acestuia invocă de drept temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar.

Din conținutul recursului, Colegiul atestă, că autorul în esență critică decizia instanței de apel adoptată în latura civilă, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, prin care a fost respinsă cererea acuzatorului de stat de a fi încasate din contul inculpatului cheltuielile de judecată pentru efectuarea, în cadrul urmăririi penale, a expertizelor medico-legale nr. 1125/D din 01.06.2017, nr. 1124/D din 01.06.2017, nr. 1068/D din 24.05.2017, nr. 1069 din 24.05.2017, nr. 1067/D din 03.07.2017, nr. 1070/D din 22.05.2017, privind constatarea gravității vătămărilor corporale cauzate părților vătămate, urmare a accidentului rutier produs din vina inculpatului în sumă de 1.920 lei și pentru păstrarea și transportarea corpurilor delictive în sumă de 14.650 lei, iar în total suma de 16.570 lei.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra căroră această instanță s-a expus întemeiat și pe care le susține și instanța de recurs.

În cauza deferită judecării, recurentul solicită invocând prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale în privința victimelor în sumă de 1.920 lei și pentru păstrarea și transportarea corpurilor delictive în sumă de 14.650 lei, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate supra, instanța de recurs menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispoziția art. 143 prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

De asemenea, Colegiul penal relevă și stipulările alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, unde este enunțat că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Totodată, instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Astfel, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Instanța de recurs reține, că expertizele medico-legale nr. 1125/D din 01.06.2017, nr. 1124/D din 01.06.2017, nr.1068/D din 24.05.2017, nr. 1069 din 24.05.2017, nr. 1067/D din 03.07.2017, nr. 1070/D din 22.05.2017, au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, constituind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea efectuării expertizelor medico-legale, precum și acțiunile de păstrare și transportarea corpurilor delict, reprezintă cheltuieli judiciare ce urmează a fi achitate din bugetul de stat.

Prin urmare, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanțelor de fond referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpatul, Goroh D., a sumei de 16.570 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor, precum și pentru păstrarea și transportarea corpurilor delict, în prezenta cauză, just fiind reținute în acest sens prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală.

Generalizând cele expuse, Colegiul penal, consideră că nu și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către recurent, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate, în partea respingerii încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Având ca reper cele enunțate, Colegiul penal statuează, că argumentele invocate de procuror sânt nefondate, fapt ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.2 Cu referire la recursul declarat de către reprezentantul persoanei interesate ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, Lesnic Vasile.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

În conformitate cu art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sânt în drept să declare recurs ordinar. Astfel, orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței, fiind în drept să declare recurs ordinar.

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Din actele dosarului, rezultă că în speța dată, decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată integral la data 25 octombrie 2017, iar conform art. 10 alin. (4) din Legea privind organizarea judecătorească, hotărârile judecătorești, ale curților de apel și ale Curții Supreme de Justiție, se publică pe portalul web al instanțelor de judecată.

Prin urmare, Colegiul atestă că reprezentantul persoanei interesate ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, Lesnic Vasile, a declarat recurs ordinar împotriva hotărârii instanței de apel la data de 16 ianuarie 2018, fapt confirmat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei Secției grefă a Colegiului penal al CSJ (f.d. 131 v. II).

În prezenta speță, Colegiul penal constată că, termenul de 30 de zile se calculează începând cu data de 25 octombrie 2017 și se epuizează la data de 24 noiembrie 2017 - ultima zi de depunere a recursului, pe când reprezentantul persoanei interesate ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, Lesnic Vasile, a depus recursul ordinar, abia la data de 16 ianuarie 2018, cu mult după expirarea termenului de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar.

Totodată, instanța de recurs reține că reprezentantul persoanei interesate ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, Lesnic Vasile, considerând că i-au fost prejudiciate careva interese legitime printr-o măsură, în cazul dat suportarea cheltuielilor judiciare pentru păstrarea corpurilor delictive, din cauza dată, pe teritoriul parcării auto cu plată deținută de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC și cunoscând că în speța dată a fost pornită urmărirea penală (fapt indicat și în cerere f.d. 131 v. II), urma să se intereseze despre stadiul dosarului, despre ședințele de judecată și hotărârile instanțelor de fond care sunt publicate pe portalul web al instanțelor de judecată și să-și asume responsabilitate pentru realizarea dreptului de atac asupra hotărârii instanței de apel, urmând să dea dovadă de diligență la realizarea dreptului său de a ataca hotărârea instanței de judecată, cu care probabil putea să nu fie de acord.

Prevederile alin. (2) art. 230 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Totodată, Colegiul remarcă acel fapt, că legea procesual-penală nu stabilește alte condiții de calculare a termenului pentru recurs, decât cel prevăzut la art. 422 Cod de procedură penală, și anume de la data pronunțării deciziei.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal conchide, că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar de către reprezentantul persoanei interesate

ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, Lesnic Vasile, a fost depășit, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind declarat peste termen.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 2), 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Goroh Dumitru Xxxxx**, pe motiv că recursul procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina este vădit neîntemeiat, iar recursul reprezentantului persoanei interesate ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, Lesnic Vasile, este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 21 februarie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie